

4965 3die Beh. af Finantsloov. f. Finantsaaret fra 1ste April 1871 til 31te Marts 1872. 4966

vilde være tilbørlig saldfærdige, og der ligger aabenbart ikke Noget dert, som vidner om, at de ikke midlertidig skulle kunne bruges; indtil denne Sag er ordnet. Selv om Bygningerne om ikke lang Tid vilde være tilbørlig saldfærdige, saa at der altsaa forsaavidt kunde være nogen Betydning tilstede for, at de ikke skulde kunne tjene deres Diemed ud, saa har man da Raad til at afværge denne Bessaffenhed ved Bygningerne, at de om ikke lang Tid vilde være tilbørlig saldfærdige. Smidertid vil det jo ses, at der med Hensyn til Tiden for Flytningen af Haven ikke er nogen væsentlig Uoverensstemmelse mellem det, som den ærede Ordfører forsvarede, og det, som jeg forsvarede. Den ærede Ordfører siger jo, at det der her skal bevilges, angaar slet ikke Flytningen af Haven, men blot nogle Jordarbejder, som med nogen Energi kunne udføres i forholdsvis kort Tid, i alt Fald paa en stor Del af Terrainet, thi om der end ikke vilde kunne udføres saadanne Arbejder som Sløfning af Voldene og Udfylning af Graven, naar der skulde være nogen Tid til Sammenfykning, vilde dog de øvrige Jordarbejder kunne udføres i forholdsvis kort Tid, naar der fattes Kraft paa. Dette Forslag gaar altsaa ikke ud paa at skyde Flytningen væsentlig længere ud i Tiden, end det vil ske efter den ærede Ordførers Fremstilling, og der er saaledes i den Henseende ikke nogen væsentlig Forskjel tilstede. Dernæst henviste den ærede Ordfører til Bebyggelsen af Gammielholm osv. og berørte den Bærvi, som der er tilstede; men dette staar ogsaa i Forbindelse med dette Tidsspørgsmaal; Tiden bliver jo ikke væsentlig forrykket, og altsaa vil Raadigheden over dette Terrain være tilstede omtrent ligesaa tidligt, naar Forslaget under Nr. 39 bliver vedtaget, som naar dette ikke bliver Tilfældet. Vi vilde altsaa ligesaa godt kunne afsjøre Sagen til næste Aar, og vi vilde da kunne faa en nærmere Forklaring af, hvad det vil sige, som man ved flere forskjellige Leiligheder har fremført om, at Kunstakademiet efter

Finantsministerens Billigelse skulde have en Lønne Land af den gamle botaniske Have. Dette er imidlertid ingenstunde før forhandlet hos os. Det er fremkommet i en Skrivelse, som vi leilighedsvis have faaet, hvoraf det fremgaar, at Finantsministeren paa Kunstakademiet's Begne har sagt, at hvis Universitetet — det er altsaa ikke Staten — vilde give Kunstakademiet — det er altsaa heller ikke Staten — en Lønne Land deniede i den gamle botaniske Have, saa vilde Finantsministeriet paa Statens Begne give Universitetet frit for visse Afgifter med Hensyn til Arealet derude. Denne forunderlige Transaktion er atter bleven omtalt af den ærede Ordfører for Finantsudvalget, og han har vel ikke sagt, at vi skulde vedtage Transaktionen, men han har dog givet den en varm anbefaling med paa Veien; han finder det ikke ubilligt, at noget Saadant sker. Efter hvad der under Sagens 2den Behandling er blevet udviklet af det ærede Medlem for Møen (Bojsen), maa vi antage, at ogsaa dette Spørgsmaal er paa god Gænge til ad Aare at komme frem paa en saadan Maade, at man siger: Det har nu været Forudsætningen her, det har været Forudsætningen der, det kan man ikke fravige, thi saaledes blev det antaget ved Lovens Forhandling. Vedtages Nr. 39, kan dette Spørgsmaal passende høre med til dem, som sammen med de øvrige kunne forelægges Rigsdagen til ordentlig Afgjørelse næste Aar. Dette turde maaffe være tilstrækkeligt til at betegne Mindretallets Standpunkt. Jeg indrømmer, at den ærede Ordfører har en langt behageligere Stilling. Han er omgivet af et stærkt Flertal i Udvalget, og han har som sædvanlig den store Behagelighed at have Ministrene paa sin Side. (Ordføreren: Det er da ikke nogen Skam!) Det er et overordentlig lettende Arbejde. Jeg synes, den ærede Ordfører sagde: Det er ingen Skam; jeg veed ikke, jeg har talt om, at det var nogen Skam, men det er den forandrede Stilling mellem Ordføreren og mig i denne Sag, jeg har talt om. Han